Ancheta internaţională a ziarului nostru FOTBAL

Continuăm să publicăm alte răspunsuri la întrebările redacţiei noastre :

1. In alcătuirea echipei reprezentative optaţi pentru „schelet de echipă de club" sau preferaţi jucători cu valoare recunoscută de la mai multe cluburi ?

2. Care sînt calităţile cărora le acordaţi cea mai mare atenţie cînd selecţionaţi un tînăr jucător în echipa dv. ?

3. Cum se armonizează regularitatea campionatului cu programul internaţional al echipei reprezentative ? Cîte zile folosiţi pentru pregătirea unui meci interţări ?

4. Sînteţi pentru selecţioner unic sau pentru comisie de selecţie ?

JUST FONTAINE (Franţa)

Fostul internaţional francez, de 20 de ori selecţionat în reprezentativă, golgeter al campionatului mondial din 1958, este o personalitate în arena mondială a sportului cu balonul rotund. Să amintim, totuşi, cîteva date legate de cariera sa sportivă. A debutat ca profesionist în 1954 la clubul Nice, trecînd peste doi ani la Reims, numele său fiind legat de succesele acestei echipe. In plină formă, într-un moment de „zenit" al valorii sale ca sportiv, în 1960 Fontaine cade victimă unui accident stupid care-i întrerupe activitatea de fotbalist. El continuă însă să lucreze în sportul care l-a consacrat, absolvind cu lauri examenul de antrenor şi apoi fiind ales preşedinte al sindicatului fotbaliştilor profesionişti din Franţa. Din ianuarie, Just Fontaine răspunde de pregătirea echipei naţionale franceze, succedînd lui Guerin.

1. Pentru mine, care preţuiesc în primul rînd organizarea jocului, criteriul predominant este acela de a găsi selecţionabili care practică această organizare în echipele lor de club. Ceea ce este destul de greu, la noi, în Franţa. In schimb, pentru ţări ca Italia problema devine mult mai simplă.

Fireşte, este preferabil să lucrezi pe „scheletul" unei echipe de club bune, cînd ea există... Mă gîndesc, desigur, la Reims, care în zilele sale de glorie dădea naţionalei oameni de bază *(n.r. Kopa, Fontaine, Jonquet etc.)* In 1966, acest rol a fost jucat la noi de echipa Nantes, păstrînd proporţiile respective. Cînd o asemenea echipă de club lipseşte, trebuie să asamblezi individualităţi cu o inevitabilă diversitate de stiluri, dar — cel puţin în ceea ce priveşte apărarea — echipierii naţionalei trebuie să vorbească acelaşi limbaj. La înaintare, se mai poate ca valoarea fiecărui jucător să compenseze diferenţele de concepţie.

2. Calitatea primordială este, după părerea mea, tehnica jucătorului. Nu mă interesează la început pregătirea lui fizică. Reţin numai tineri care par receptivi la elementele tehnice dificile, la ceea ce numim noi „ştiinţa jocului". La acest capitol pun însă un semn de „atenţie". Niciodată nu-mi formez o părere definitivă despre un fotbalist după unul sau două jocuri. Il urmăresc într-o serie întreagă de apariţii, pentru a-mi fixa diagnosticul. Iată şi un motiv pentru care am cerut ca programul reprezentativei noastre de tineret să fie sincronizat cu acela al primei naţionale, ele avînd acum calendar comun.

3. Intrebarea este condiţionată de ţara la care ne referim. In Franţa, unde fotbalul aparţine aproape exclusiv cluburilor, este dificil de a programa în timpul campionatului cantonamentele pe care le-aş dori. Acestea sînt, după concepţia mea, absolut necesare pentru succesul unei reprezentative.

4. Pe scurt: sînt pentru o comisie de selecţie, care să aibă însă un responsabil unic

KAROLY SOOS (Ungaria)

1. Echipa reprezentativă a R. D. Germane, de pregătirile căreia mă ocup de şase ani, este alcătuită din jucători selecţionaţi din 5—6 cluburi. In această perioadă, am lucrat cam cu acelaşi lot, ceea ce mă poate face să afirm că, într-un fel, beneficiez de un „schelet de echipă". In rîndul jucătorilor s-a creat o ambianţă plăcută (esenţială pentru randamentul selecţionatei), o omogenitate aproape perfectă, care rivalizează cu cea a unei valoroase echipe de club. De ani de zile, menţin în lot jucători ca P. Ducke, Franzel, Nöldner care, cu toate că nu strălucesc întotdeauna în meciurile din campionatul ţării, în echipa naţională sînt adevăraţi „jolly jockeri". Alţii, foarte talentaţi în echipele de club, ca Bauchspiess, Carow, Engelhardt nu dau randamentul scontat în „naţională". Concluzia se desprinde de la sine: pentru a alcătui o echipă naţională valoroasă nu ai nevoie numai de jucători foarte buni, ci în primul rînd trebuie să apelezi la acei fotbalişti care în ansamblu alcătuiesc un lot omogen, o ECHIPĂ în adevăratul sens al cuvîntului.

2. Astăzi, un fotbalist trebuie să ştie totul, să fie înarmat cu multe cunoştinţe tehnice, tactice, să aibă o pregătire fizică excepţională. Un fundaş va trebui să devină la nevoie un foarte bun atacant şi invers, un înaintaş trebuie să ajute apărarea ca un veritabil fundaş. Peste toate acestea, viteza în acţiune are un rol hotărîtor.

3. Reţete precise nu se pot da. Este bine ca meciurile de campionat să nu fie „deranjate" de întîlniri internaţionale. Mai corect spus, calendarul jocurilor internaţionale trebuie alcătuit astfel încît să nu dăuneze regularităţii campionatului. In ultimă instanţă, competiţia internă stă la baza pregătirii jucătorilor pentru partidele internaţionale. Nu sînt de acord cu pauzele din timpul iernii. Noi folosim din plin acest anotimp efectuînd turnee peste hotare. Cantonamentul cel mai bun al jucătorilor este echipa de club, iar întîlnirile de campionat sînt un prilej excelent de pregătire. Cîteva zile de cantonament înaintea unui meci sînt suficiente.

4. Optez pentru selecţioner unic. Cu o singură condiţie: acesta trebuie să colaboreze strîns cu toţi antrenorii care furnizează jucători lotului. Antrenorii de club trebuie să respecte îndrumările selecţionerului.

TURNEUL DE TENIS „QUEEN'S-CLUB"

Sferturile de finală ale turneului internaţional de tenis „Queen's-Club", de la Londra, au programat întîlnirea a doi viitori capi de serie de la Wimbledon, australienii John Newcombe şi Tony Roche. A cîştigat Newcombe cu 12—10, 9—11, 6—4. Celelalte rezultate: Davidson—Barnes 6—2, 3—6, 6—1; Taylor—Okker 11—9, 6—3; Cooper—Metreveli 6—3, 7—5. In competiţia feminină, jucătoarea franceză Francoise Durr a fost învinsă de tînăra australiancă Kerry Melville la scor sever: 6—1, 6—1.

ACTUALITATEA INTERNAŢIONALĂ

Trimisul nostru special, CONSTANTIN FIRĂNESCU, ne transmite de la Viena:

FESTIVALUL INTERNAŢIONAL SPORTIV ORGANIZAT DE ZIARUL „VOLKSTIMME"

VIENA, 23 *(prin telefon)*. — Sîmbătă şi duminică la Viena are loc festivalul internaţional sportiv organizat de ziarul „VOLKSTIMME", organ al Partidului Comunist din Austria. La această tradiţională manifestaţie sportivă, care în acest an se organizează la box, tenis de masă, ciclism şi haltere, participă sportivi din mai multe ţări europene. Delegaţia sportivilor români este formată din Maria Alexandru şi Dorin Giurgiucă (tenis de masă) şi Ştefan Suciu şi Constantin Grigore (ciclism). La întrecerile de tenis de masă, programate sîmbătă, vor participa sportivi din U.R.S.S., R.D.G., Cehoslovacia, România şi Austria. Cursa ciclistă se va desfăşura tot sîmbătă, pe un circuit de 96 km. În afară de cei doi ciclişti români vor mai lua startul şi alţi rutieri valoroşi din Polonia, Austria şi Ungaria. Interesante se anunţă şi întrecerile la box şi haltere.

Imagine de la recentele întreceri ale „Regatei Praga". In cadrul acestei importante confruntări a specialiştilor de caiac-canoe din 9 ţări, echipajul român Vasile Nicoară, Haralambie Ivanov a cîştigat proba de caiac 2 pe 500 m realizînd timpul 1:38,2.

Foto : CTK — Agerpres

FOTBAL PE GLOB

● La Madrid, în meci retur pentru preliminariile turneului olimpic, selecţionata Spaniei a învins cu scorul de 5—3 (2—1) echipa Islandei. In primul joc, disputat la Reykjavik, cele două formaţii terminaseră la egalitate: 2—2.

● Borussia Dortmund a jucat la Santiago de Chile cu formaţia chiliană Grizzless. Fotbaliştii vest-germani au cîştigat cu 1—0 prin golul marcat de Rupp (min. 23).

● In campionatul U.R.S.S.: Spartak Moscova—Pahtakor Taşkent 1—1.

● La Mantova: F. C. Santos—Mantova 2—1 (2—1).

PE SCURT

In prima zi a turneului internaţional de baschet feminin de la Caserta (Italia) s-au înregistrat următoarele rezultate: Slovan Bratislava — Rapid Bucureşti 56—50 (22—21); Sel. U.R.S.S. — Recoaro Vicenza 56—30 (26—15).

Clarke şi Norpoth au eşuat într-o tentativă de record mondial

BERLINUL OCCIDENTAL, 23 (Agerpres). — Cu prilejul unui concurs atletic, Ron Clarke (Australia) şi Harold Norpoth (R.F.G.) au făcut o tentativă de doborîre a recordurilor mondiale pe 3 000 m (7:39,6) şi două mile (8:22,6). Tentativa a eşuat, cursa de două mile revenind lui Clarke în 8:25,4, iar la 3 000 m Norpoth fiind cronometrat primul în 7:55,0. Cursa de 1 000 m a revenit atletului vest-german Walter Adams cu 2:19,3, urmat de Bodo Tummler cu 2:20,8.

RALPH BOSTON ÎNVINS ÎN CAMPIONATELE DE ATLETISM ALE S.U.A.

NEW YORK, 23 (Agerpres). — In prima zi a campionatelor de atletism ale S.U.A., care se desfăşoară la Bakersfield (California), Ed. Burke a stabilit un nou record al ţării sale la aruncarea ciocanului cu o performanţă de 71,83 m (v. r. Connolly 71,26 m). Cu 7,93 m, R. Boston a fost învins în proba de săritură în lungime, cîştigată de J. Proctor cu 7,94 m. Alte rezultate: *100 y* — Slines 9,3; *120 y g* — Davenport 13,3; *440 y g* — Whitney, 50,3; *3 mile* — Lindgren 13:10,0; *înălţime* — Burrell 2,14 m; *disc* — Carlsen 62,74 m.

38,3 secunde la 4x100 m!

În seara zilei de 21 octombrie 1964 cînd, pe marea tabelă electrică de afişaj a stadionului Naţional din Tokio, au apărut rezultatele înregistrate la 4×100 m, multora le-a fost limpede că cele 39,0 secunde ale echipei americane, nou record al lumii, nu marchează totuşi o „graniţă" inabordabilă. De atunci au trecut însă doi ani fără ca vreo altă echipă să reuşească această performanţă a unui nou record, pe care specialiştii îl aşteptau cu deplină încredere.

1967. Un nou sezon de concursuri. La 2 iunie, la Los Angeles, formaţia de 4×110 yarzi a Universităţii California de Sud egalează cu 39,6 s recordul mondial pe 440 y, dar evoluţia celor patru sprinteri, (trei americani : **Earl McCullouch, Fred Kuller, Paul Simpson** şi un jamaican — **Lennox Miller**) nu lasă să se întrevadă „furtuna" care avea să urmeze. După nouă zile, la San Diego, cei patru alergători reuşesc la 4×110 y timpul de 39,0 s, cu care egalează recordul mondial de la 4×100 m ! Rezultatul este de-a dreptul formidabil, căci să nu uităm că cei 440 yarzi sînt, de fapt, 402,34 metri !

N-au trecut decît 5 zile şi echipa Universităţii California de Sud acoperă, la Provo cei 440 y în 38,6 s ! ! Un rezultat, deci, şi mai... formidabil, care arată o medie de 9,65 s pentru fiecare 110 y ai distanţei. În mod normal, din acest rezultat de 38,6 s ar trebui să se scadă 0,3 s pentru a afla performanţa pe 400 m, ceea ce arată 38,3 s (!), numai că la omologările de recorduri mondiale această practică nu este admisă.

Noul record mondial a provocat, cum este firesc, senzaţie în lumea atletismului pentru că, în comparaţie cu cei 4 „mari" de la Tokio (**Drayton, Ashworth, Stebbins, Hayes**) aceşti alergători din California sînt atleţi mai puţin celebri. Dintre ei, doar **Earl McCullouch** este ceea ce se cheamă un consacrat, avînd un rezultat de 13,7 s pe 120 yarzi garduri. Despre ceilalţi se ştie încă prea puţin...

Dar, după cum au pornit-o, curînd o să mai auzim din isprăvile lor sportive !

Corespondenţă specială pentru „Sportul popular"

SORŢII JOACĂ FESTE PARTICIPANŢILOR LA WIMBLEDON...

În momentul cînd în cercurile bine informate se profilează tot mai categoric ideea că nu vom asista în viitorul apropiat la „unificarea", mult dorită de unii, a tenisului amator cu cel profesionist, elita „sportului alb" se pregăteşte să ia startul în cel mai reprezentativ dintre turnee : „Wimbledon"-ul. Toţi aşii rachetei au răspuns „prezent" la startul acestei întreceri care de multă vreme a devenit sinonimă cu campionatul mondial de tenis pe gazon. Actuala ediţie poartă şi un caracter sărbătoresc, deoarece turneul de la Wimbledon aniversează 90 de ani de existenţă. Mai e puţin şi îi vom sărbători centenarul.

Vorbind de prezenţe, pe cititorii din România îi interesează în primul rînd, desigur, poziţia pe tablourile tragerii la sorţi a campionului ţării, Ion Ţiriac, ca şi a tînărului său coechipier, Ilie Năstase. Pentru ultimul, sorţii n-au fost prea favorabili. E drept, în primul tur el are de jucat cu englezul Curtiss, pe care l-a învins cu 6—2, 6—1 în primăvară la Monte Carlo, dar dacă Năstase cîştigă acest meci, viitorul său adversar va fi chiar Roy Emerson... Şanse reduse, deci. Ceva mai bine situat este I. Ţiriac. El are, în perspectivă, adversari de talie medie, ca italianul Di Masso, Hombergen (Belgia) sau Watanabe (Japonia), apoi Contet, Franulovici, Cotrill. Evident, pronosticurile făcute pe baza unor rezultate înregistrate pe zgură nu sînt niciodată valabile pe gazon şi cunoaştem prea bine faptul că tenismanii români, ca toţi cei de pe continent, se acomodează greu cu gazonul rapid al terenurilor engleze.

La dublu, Ţiriac — Năstase trebuie să joace chiar în prima zi cu australienii Bowrey — Davidson, candidaţi la titlu, alături de Newcombe — Roche, Hefitt —McMillan, Emerson — Fletcher. Aşa au vrut sorţii...

Să amintim şi alte asemenea „feste". In primul tur, deţinătorul titlului la simplu, Manuel Santana, are ca adversar pe Ch. Passarell, probabil cel mai în formă dintre jucătorii americani. Newcombe joacă împotriva lui Pietrangeli, Krishnan cu Riessen, Leshly cu Arilla.

Cu aceasta, probabil, au fost puse şi premisele unor inevitabile surprize. Să vedem dacă ele se vor produce...

HERB AUDREY

Londra, 23 iunie.

Redacţia şi administraţia: str Vasile Conta nr. 16 telefon 11.10.05, interurban 72 şi 236. Telex: sportrom buc. 180. Tiparul: I. P. „Informaţia" str. Brezoianu 23—25.
PREŢUL ABONAMENTULUI: 1 lună: 6,50 lei; 3 luni: 19,50 lei; 6 luni: 39 lei; 1 an: 78 lei.

40 365